

Хрістѣ насабдникъ въ негово то свашенство не са на-
мира.

В'. Защо принесенна та за насъ жѣртва чрезъ то-
ва свашенство има такава сила и дѣйствиѣ, що то
всѣ те грѣховѣ са заглаждатъ ѿ отца небеснаго за-
ради неинно то достойнство, ако токмо съ вѣра и
прилагамы при себѣ си. Того ради както тамъ жѣртва
нема потреба да бѣди повторена, така и това Хрі-
стѣво свашенство ѿстава вѣнаги непремѣнѣемо.

Г'. Защо то други свашенници като смѣртны не
могѣтъ да бѣдѣтъ неизмѣнѣми, понѣже своѣ та имъ
смѣрть ги принуждава да бѣдѣтъ измѣнѣми. И
Хрістѣсъ, понѣже пребывава вѣчно има свашенство
непрестѣпно (Глав: 3. 24.) Послѣ това Премудрый
Павелъ изяснилъ и това: какъ свашенство то Хрістѣ-
во было по чинъ Мелхиседекова свашенства, а не Па-
рѣлова.

Сличава свашенство то Хрістѣво съ Мелхиседеково
то, а не съ Парѣново то въ слѣдующе то. Хрістѣсъ
свашенникъ, Мелхиседекъ свашенникъ, и Парѣлъ сва-
шенникъ: въ това сѣ подобни.

Хрістѣсъ ѿсвѣнъ шо ѣ свашенникъ, ѣ и царь, цар-
ствующій духовно въ своѣта цѣрковь: и Мелхиседекъ
ѿсвѣнъ шо былъ свашенникъ, былъ и царь: и Парѣлъ
былъ токмо свашенникъ: понѣже царско то достойн-
ство ѣдинственнѣ присвоѣно было на Иудино то колѣ-
но, а не на Левийно то.

Хрістѣво то свашенство не състоѣло въ това да при-